3. Je vnútroštátna právna prax, keď rozhodujúci orgán v rámci posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu zvažuje najlepší záujem dieťaťa bez toho, aby ho (v každom konaní) najprv konkrétne zistil (resp. dal zistiť), zlučiteľná s právom Únie, najmä s článkom 24 ods. 2 Charty základných práv a slobôd Európskej únie (ďalej len „Charta“) v spojení s článkom 51 ods. 1 Charty? Bude odpoveď na túto otázku iná, keď členský štát musí posúdiť žiadosť o povolenie pobytu z riadnych dôvodov a prospech dieťaťa musí zohľadniť pri rozhodovaní o tejto žiadosti?

4. Akým spôsobom a v akom štádiu posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu sa musí vo svetle článku 24 ods. 2 Charty zohľadniť a zvážiť najlepší záujem dieťaťa, najmä ujma, ktorú maloletá osoba utrpela v dôsledku dlhodobého faktického pobytu v členskom štáte? Je pri tom relevantné, či bol tento faktický pobyt legálny? Má pri zvažovaní najlepšieho záujmu dieťaťa v rámci tohto posudzovania význam, či členský štát o žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodol v lehotách stanovených právom Únie, či nebola splnená už predtým uložená povinnosť návratu a či členský štát opomenul vykonať odsun po tom, ako bolo vydané rozhodnutie o návrate, v dôsledku čoho mohol pokračovať faktický pobyt maloletej osoby v tomto členskom štáte?

5. Je vnútroštátna právna prax, keď sa rozlišuje medzi prvými a následnými žiadosťami o medzinárodnú ochranu v tom zmysle, že pri rozhodovaní o následnej žiadosti o medzinárodnú ochranu sa nezohľadňujú riadne dôvody, vo svetle článku 7 Charty v spojení s článkom 24 ods. 2 Charty zlučiteľná s právom Únie?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône (Francúzsko) 29. októbra 2021 – Procureur de la République/K.B., F.S.

(Vec C-660/21)

(2022/C 24/27)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Obžalobca: Procureur de la République

Obžalovaný: K.B., F.S.

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 3 (Právo na informácie o právach) a článok 4 (Písomné poučenie o právach v súvislosti so zatknutím) smernice Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2012 ([1]), článok 7 (Právo odoprieť výpoveď) smernice Európskeho parlamentu a Rady z 9. marca 2016 ([2]), ako aj článok 48 (Prezumpcia neviny a právo na obhajobu) Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby vnútroštátny súd konštatoval *ex offo* porušenie práva na obhajobu zaručeného vyššie uvedenými smernicami, a to najmä v rozsahu, v akom sa mu zakazuje, aby na účely vyhlásenia neplatnosti konania uplatnil *ex offo* námietku neexistencie písomného poučenia o práve odoprieť výpoveď v súvislosti so zatknutím, resp. neskorého písomného poučenia o práve odoprieť výpoveď?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 2012, s. 1).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 2016, s. 1).